

२०७२ वैशाख २३ बुधवार ०६-०५-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
“मीठे बच्चे- तिम्रो मुख अहिले स्वर्ग तर्फ छ, तिमी नर्कलाई किनारा गरेर स्वर्ग तर्फ गइरहेका
छौ त्यसैले बुद्धिको योग नर्कबाट निकालिदेऊ ।”

प्रश्न:- सबैभन्दा उच्च र सूक्ष्म मंजिल कुनचाहिँ हो, त्यसलाई कसले पार गर्न सक्छ ?

उत्तर:- तिमी बच्चाहरू स्वर्गतर्फ मुख गछौ, मायाले मुख नर्कतर्फ फर्काइदिन्छ, अनेक तुफान
ल्याउँछ, ती तुफानहरूलाई पार गर्नु- यो नै हो सूक्ष्म मंजिल । यस मंजिललाई पार
गर्नको लागि नष्टोमोहा बन्नुपर्छ । निश्चय र हिम्मतको आधारमा यसलाई पार गर्न
सक्छौ । विकारीहरूको बीचमा रहेर निर्विकारी हंस बन्नु- यही हो मेहनत ।

गीत:- निर्बल से लडाई बलवान की.....

ओम् शान्ति । बच्चाहरू जो समझदार छन् उनीहरूले अर्थ त राम्रोसँग बुझ्दछन्, जसको बुद्धियोग
शान्तिधाम र स्वर्गतर्फ छ उनीहरूलाई नै तुफान लाग्छ । बाबाले त अहिले तिम्रो मुखलाई
मोडिदिनुहुन्छ । अज्ञान कालमा पनि पुरानो घरबाट मुख मोडिन्छ र कहिले तयार होला भनी नयाँ
घरलाई याद गर्छन् । अहिले तिमी बच्चाहरूको पनि ध्यानमा छ, कहिले हाम्रो स्वर्गको स्थापना
हुन्छ र सुखधाममा आउनेछौ । यस दुःखधामबाट त सबैलाई जानु छ । सारा सृष्टिका मनुष्य
मात्रलाई बाबाले सम्झाइरहनुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, अब स्वर्गको द्वार खुलिरहेको छ । अब तिम्रो
बुद्धियोग स्वर्गतर्फ जानुपर्छ । स्वर्गमा जानेलाई भनिन्छ पवित्र । नर्कमा जानेलाई अपवित्र भनिन्छ ।
गृहस्थ व्यवहारमा रहँदा पनि बुद्धियोग स्वर्गतर्फ लगाउनु छ । सम्झ बुवाको बुद्धियोग स्वर्गतर्फ
छ र बच्चाहरूको बुद्धियोग नर्कतर्फ छ भने एउटै घरमा कसरी रहन सक्छन् । हाँस र बकुल्ला
सँगै रहन सक्दैनन् । धेरै मुश्किल छ । उनीहरूको बुद्धियोग छ नै ५ विकार तर्फ । उनीहरू
नर्कतर्फ जाने र उनीहरू स्वर्गतर्फ जाने, दुवै सँगसँगै रहन सक्दैनन् । ठूलो मंजिल छ । बाबाले
देख्नुहुन्छ- मेरा बच्चाको मुख नर्कतर्फ छ, नर्कतर्फ गए विना रहन सक्दैनन्, फेरि के गर्नुपर्छ !
अवश्य घरमा भगडा हुन्छ । भन्दछन्- यो पनि कुनै ज्ञान हो र, बच्चाले विवाह नगरोस्.... ।
गृहस्थ व्यवहारमा त धेरै रहन्छन् नि । बच्चाको मुख नर्कतर्फ छ, उनीहरू चाहन्छन् नर्कमा
जाऊँ । बाबा भन्नुहुन्छ- नर्कतर्फ बुद्धियोग नराख । तर बाबाले भनेको पनि मान्दैनन् । फेरि के
गर्नुपर्छ ? यसमा धेरै नष्टोमोहा स्थिति चाहिन्छ । यो सारा ज्ञान आत्मामा छ । बाबाको आत्माले
भन्छ- यसलाई मैले रचेको हुँ, मैले भनेको मान्दैन । कोही त ब्राह्मण पनि बनेका छन् फेरि बुद्धि
जान्छ नर्कतर्फ । उनीहरू मानौँ रसातलमा पुग्छन् ।

बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ- यो हो ज्ञान सागरको दरबार । भक्तिमार्गमा इन्द्रको दरबारको
पनि गायन छ । पुखराज परी, नीलम परी, माणिक परी, धेरै नाम राखिएका छन् किनकि ज्ञान
डान्स गर्छन् नि । किसिम-किसिमका परीहरू छन् । ती पनि पवित्र हुनुपर्छ । यदि कसैले
अपवित्रलाई लिएर आउँछ भने सजाय मिल्नेछ । यसमा धेरै पावन चाहिन्छ । यो मंजिल धेरै उच्च
छ यसैले वृक्षको छिटो-छिटो वृद्धि हुँदैन । बाबाले जुन ज्ञान दिनुहुन्छ त्यसलाई कसैले पनि
जान्दैन । शास्त्रहरूमा पनि यो ज्ञान छैन त्यसैले अलिकति निश्चय हुन्छ फेरि मायाले एउटै
थप्पडले गिराइदिन्छ । तुफान हो नि । सानो दियोलाई त तुफानले एउटै थप्पडले गिराइदिन्छ ।
अरूलाई विकारमा गिरेको देखेर आफू पनि गिर्न पुग्छन् । यसमा त विशाल बुद्धि चाहिन्छ,

२०७२ वैशाख २३ बुधवार ०६-०५-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
बुझनको लागि । गायन गरिएको पनि छ अबलाहरूमाथि अत्याचार भए । बाबाले सम्भाउनुहुन्छ—
प्यारा बच्चाहरू, काम महाशत्रु हो, यसबाट त तिमीलाई धेरै घृणा आउनुपर्छ । बाबाले अहिले धेरै
घृणा दिलाउनुहुन्छ, पहिले यो कुरा थिएन । नर्क त अहिले छ नि । द्रौपदीले पुकारेकी छिन्, यो
अहिले कै कुरा हो । कति राम्रोसँग सम्भाइन्छ । फेरि पनि बुद्धिमा बस्दैन ।

यो सृष्टिचक्रको चित्र धेरै राम्रो छ— स्वर्ग जाने द्वार (गेट वे टु हेविन) । यस सृष्टि चक्रको
चित्रबाट धेरै राम्रोसँग बुझ्न सक्नेछन् । सीँढीबाट पनि यति बुझ्नेछैनन् जति यसबाट बुझ्छन् ।
दिन-प्रतिदिन सुधार पनि हुँदै जान्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— आज तिमीलाई बिल्कुलै नयाँ निर्देशन
दिन्छु । सबै निर्देशन पहिला नै कहाँ मिल्छ र ! यो कस्तो दुनियाँ हो, यसमा कति दुःख छ ।
बच्चाहरूमा कति मोह रहन्छ । बच्चा मन्यो भने एकदमै पागल हुन्छन्, अथाह दुःख छ । यस्तो
होइन, धनी छ भने सुख छ । अनेक प्रकारका बिमारी भइरहन्छ । फेरि अस्पतालमा परिरहन्छन् ।
गरिब जनरल वार्डमा रहन्छन्, धनीहरूलाई अलग्गै स्पेशल कोठा मिल्छ । तर पनि दुःख त जस्तो
धनीलाई हुन्छ त्यस्तै गरिबहरूलाई पनि हुन्छ, केवल उनीहरूलाई ठाउँ राम्रो मिल्छ । राम्रो रेख-
देख हुन्छ । अहिले तिमी बच्चाहरू जान्दछौ— हामीलाई बाबाले पढाइरहनुभएको छ । बाबाले
अनेक पटक पढाउनुभएको छ । आफ्नो दिलसँग सोध्नुपर्छ— म पढ्छु वा पढिदिनँ ? कतिलाई
पढाउँछु ? यदि पढाएनौ भने के पद मिल्छ ? दिनहुँ राती आफ्नो चार्ट हेर— आज कसैलाई दुःख
त दिइनँ ? श्रीमतले भन्छ— कसैलाई दुःख नदेऊ र सबैलाई मार्ग बताऊ । जो हाम्रो कुलको
होला उसलाई तुरुन्त अनुभूति (टच) हुनेछ । यसमा सुनको वर्तन हुनुपर्छ, जसमा अमृत अडिन
सकोस् । जसरी भनिन्छ नि, शेरनीको दूधको लागि सुनको वर्तन (भाँडा) चाहिन्छ किनकि उसको
दूध धेरै तागतिलो हुन्छ । उसको बच्चाहरूमा मोह रहन्छ । कसैलाई देख्यो भने एकदम उफ्रिन्छ ।
सम्भन्छ बच्चालाई कतै नमारुन् । यहाँ पनि धेरै छन् जसको पति, बच्चाहरू आदिमा मोह
रहन्छ । अहिले तिमी बच्चाहरू जान्दछौ— स्वर्गको द्वार खुल्छ । कृष्णको चित्रमा एकदम स्पष्टसँग
लेखिएको छ । यस लडाईँपछि स्वर्गको द्वार खुल्छ । वहाँ धेरै कम मनुष्य हुन्छन् । बाँकी सबै
मुक्तिधाममा जान्छन् । सजाय धेरै खानुपर्छ । जति पनि पाप गरेका छन्, एक-एक जन्मको
साक्षात्कार गराउँदै सजाय खाँदै जानेछन् । फेरि पाई-पैसाको पद पाउनेछन् । यादमा नरहनाले
विकर्म विनाश हुँदैन ।

कति बच्चाहरू छन् जसले मुरली पनि मिस गरिदिन्छन् । धेरै बच्चाहरू यसमा लापरवाही गर्छन् ।
सम्भन्छन्— हामीले पढेनौ भने के भयो र, हामी त पार भइसक्यौ । मुरलीको पर्बाह गर्दैनन् ।
यस्तो देह-अभिमानि धेरै छन्, उनीहरूले आफ्नै नोक्सान गर्छन् । बाबाले जान्नुहुन्छ, त्यसैले जब
यहाँ आउँछन् तापनि सोध्नुहुन्छ, धेरैले मुरली पढेका छैनौ होला ! थाहा छैन तिनमा कुनै राम्रो
प्वाइन्ट हुन सक्छ । प्वाइन्ट त सधैं निकलिन्छन् नि । यस्ता पनि धेरै सेन्टरमा आउँछन् । तर
धारणा केही पनि छैन, ज्ञान छैन । श्रीमतमा चलेनौ भने पद कहाँ मिल्छ र ! सत बाबा, सत
टिचरको ग्लानि गर्नाले कहिले पद पाउन सक्दैनन् । सबै त राजा बन्दैनन् । प्रजा पनि बन्छन् ।
नम्बरवार पद हुन्छ नि । सारा कुरा यादमा भर पर्छ, जुन बाबाबाट विश्वको राज्य मिल्छ,
उहाँलाई याद गर्न सक्दैनन् । तकदिरमा छैन भने फेरि पुरुषार्थ पनि के गर्छौ । बाबाले त

२०७२ वैशाख २३ बुधवार ०६-०५-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

भन्नुहुन्छ- यादको यात्राबाटै पाप भस्म हुन्छन्, त्यसैले पुरुषार्थ गर्नुपर्छ नि । बाबाले खान पिउन नै छोड पनि त भन्नुहुन्न । यो कुनै हठयोग होइन । हिँड्दा-डुल्दा सबै काम गर्दा, जसरी आशिकले माशूकलाई याद गर्छन् यस्तै यादमा रहने गर । उनीहरूको नाम-रूपको प्यार हुन्छ । यी लक्ष्मी-नारायण विश्वको मालिक कसरी बने ? कसैलाई पनि थाहा छैन । तिमी त भन्छौ हिजोको कुरा हो । उनले राज्य गर्थे, मनुष्यहरूले त लाखौं वर्ष भनिदिन्छन् । मायाले मनुष्यहरूलाई बिल्कुलै पत्थरबुद्धि बनाइदिएको छ । अहिले तिमी पत्थरबुद्धिबाट पारसबुद्धि बन्छौ । पारसनाथको मन्दिर पनि छ । तर उहाँ को हुनुहुन्छ ? यो कसैलाई पनि थाहा छैन । मनुष्य बिल्कुलै घोर अन्धकारमा छन् । अब बाबाले कति राम्रो-राम्रो कुरा सम्झाउनुहुन्छ । फेरि हरेकको बुद्धिमा भर पर्छ । पढाउने त एउटै हुनुहुन्छ, पढ्ने धेरै हुँदै जानेछन् । गल्ली-गल्लीमा तिम्रा स्कूल हुनेछन् । स्वर्ग जाने द्वार । मनुष्य एउटा पनि छैन जसले हामी नर्कमा छौं भन्ने सम्झियोस् । बाबाले सम्झाउनुहुन्छ- सबै पुजारी छन् । पूज्य त हुन्छन् नै सतयुगमा । पुजारी हुन्छन् कलियुगमा । मनुष्य फेरि सम्झन्छन्- भगवान् नै पूज्य भगवान् नै पुजारी बन्नुहुन्छ । हजुर नै भगवान् हुनुहुन्छ, हजुरले नै यो सारा खेल गर्नुहुन्छ । हजुर पनि भगवान्, हामी पनि भगवान् । केही पनि बुझ्दैनन्, यो हो नै रावण राज्य । तिमी के थियौ, अब के बन्छौ । बच्चाहरूलाई बडो नशा चाहिन्छ । बाबाले केवल भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर्नु भने तिमी पुण्य आत्मा बन्नेछौ ।

बाबाले बच्चाहरूलाई पुण्य आत्मा बन्ने युक्ति बताउनुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, यस पुरानो दुनियाँको अब अन्त्य हुन्छ । म अहिले डाइरेक्ट आएको छु, यो हो पछिको लागि दान, एकदम समर्पित (सरेन्डर) होऊ । बाबा यो सबै हजुरको हो । बाबाले त दिनको लागि नै गराउनुहुन्छ । यिनको केही भविष्य बनोस् । मनुष्य ईश्वर अर्थ दान-पुण्य गर्छन्, त्यो हो इनडाइरेक्ट । त्यसको फल अर्को जन्ममा मिल्छ । यो पनि ड्रामामा निश्चित छ । अहिले त म डाइरेक्ट छु । अहिले तिमी जे गर्छौ त्यसको बदलामा पदमगुणा मिल्नेछ । सतयुगमा त दान-पुण्य आदिको कुरा नै हुँदैन । यहाँ कसैसँग पैसा छ भने बाबाले भन्नुहुन्छ- ठीक छ, गएर सेन्टर खोल । प्रदर्शनी बनाऊ । गरिब छन् भने भन्नुहुन्छ- ठीक छ, आफ्नो घरमा नै केवल बोर्ड लगाऊ- गेट वे टु हेवन । स्वर्ग र नर्क छ नि । अहिले हामी नर्कवासी छौं, यो पनि कसैले बुझ्दैनन् । यदि स्वर्ग गयो भने उसलाई फेरि नर्कमा किन बोलाउँछौ ? स्वर्गमा कसैले स्वर्ग गयो भनी कहाँ भन्छ र ! ऊ त हुन्छ नै स्वर्गमा । पुनर्जन्म स्वर्गमा नै मिल्छ । यहाँ पुनर्जन्म नर्कमा नै मिल्छ । यी कुरा पनि तिमीले सम्झाउन सक्छौ । भगवानुवाच- म एकलाई याद गर किनकि उहाँ नै पतित-पावन हुनुहुन्छ, मलाई याद गर्नु भने तिमी पुजारीबाट पूज्य बन्नेछौ । स्वर्गमा सुखी त सबै नै हुन्छन् तर नम्बरवार पद हुन्छन् । धेरै ठूलो मंजिल छ । कुमारीहरूलाई त धेरै सेवाको जोश आउनुपर्छ । हामीले विश्वलाई स्वर्ग बनाएर देखाउनेछौं । कुमारी ऊ जसले २१ कुलको उद्धार गर्छिन् अर्थात् २१ जन्मको लागि उद्धार गर्न सकिन्छन् । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

२०७२ वैशाख २३ बुधवार ०६-०५-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) यस पुरानो दुनियाँको अन्त्य छ, बाबा डाइरेक्ट आउनुभएको छ, त्यसैले एकदम सरेण्डर होऊ, बाबा यो सबै हजुरको हो.... यस युक्तिले पुण्य आत्मा बन्नेछौ ।
- २) मुरली कहिल्यै पनि मिस गर्नु छैन, मुरलीमा लापरबाही गर्नु छैन । यस्तो होइन मैले पढिँनँ भने के भयो । म त पार भइसकेँ । होइन । यो देह-अभिमान हो । मुरली अवश्य पढ्नु छ ।

वरदानः— भिन्नतालाई मेटाएर एकता ल्याउनेवाला सच्चा सेवाधारी भव

ब्राह्मण परिवारको विशेषता हो अनेक भएर पनि एक । तिम्रो एकताद्वारा नै सारा विश्वमा एक धर्म, एक राज्यको स्थापना हुन्छ, त्यसैले विशेष ध्यान दिएर भिन्नतालाई मेटाऊ र एकतालाई ल्याऊ तब भनिन्छ सच्चा सेवाधारी । सेवाधारी स्वयंप्रति होइन, सेवाप्रति हुन्छन् । आफ्नो सबै कुरा सेवाप्रति स्वाहा गर्छन् । जसरी साकार बाबाले सेवामा हड्डी पनि स्वाहा गर्नुभयो, त्यस्तै तिम्रा हरेक कर्मेन्द्रियहरूद्वारा सेवा भइरहोस् ।

स्लोगनः— परमात्म प्यारमा डुबिरह्यौ भने दुःखको दुनियाँ भुल्नेछौ ।

✽ शब्दार्थः— मंजिल— गन्तव्य, पुग्ने ठाउँ, अन्तिम लक्ष्य । गेट वे टु हेवन— स्वर्ग तर्फ जाने द्वार ।